

Да допуснемъ, че азъ се сравнявамъ съ гадини и казвамъ: „Благодаря Ти, Господи, че не съмъ като тия волове, магарета, псета, гущери, змии“, какво сравнение мога да правя съ тѣхъ? Тази е една слаба черта, която се срѣща въ всички хора. Прѣди години имаше въ България извѣстно течение у гимназиститѣ и студентитѣ, като проучватъ живота на великитѣ писатели, напимѣрь, на Шекспира, да усвояватъ неговитѣ недостатъци, понеже нѣматъ неговитѣ положителни страни: „Чакай да ли ги имамъ и азъ“, и, като ги намѣрятъ въ себе си, кажатъ: „И азъ съмъ като Шекспиръ гениаленъ“. Проучватъ характера на Шилера и търсятъ нѣкоя негова ексцентрична страна и, като я намѣрятъ въ себе си: „И азъ съмъ като Шилеръ“. Като изучаватъ цѣлъ редъ писатели така, казватъ: „Ние сме велики хора“. Да, велики, но въ отрицателенъ смисълъ; велики, които иматъ минусъ единъ грошъ. Азъ прѣдпочитамъ човѣкъ, който има нула грошъ, защото нито има да взима, нито поне има да дава. И фарисеятъ прави сравнение и казва: „Благодаря Ти, Господи, че не съмъ като другия, грабителъ“. Казва му Господь: „Ако бѣхъ те турилъ на негово мѣсто, какво щѣше да бждешъ?“ Нѣкога единъ ангелъ, като гледалъ отъ Небето какъ единъ човѣкъ грѣши, обърналъ се къмъ Господа и Му рекълъ: „Какъ търпишь тази низка тварь? Азъ да бѣхъ на Твое мѣсто, бихъ очистилъ земята отъ нея“. Господь пратилъ ангела на земята да се въплъти и го оставилъ въ сжщото положение, и ангелътъ направилъ два пжти повече грѣхове отъ онзи човѣкъ, когото той осжждалъ. Та човѣкъ не бива да осжжда хората за дѣянията имъ отъ